

což umožní v určitých případech zvýšiti čsl. vývoz do Itálie nad vývozní kontingent.

Příslušné opatření Národní banky Československé bylo již vyhlášeno ministrem financí ve Sbírce zákonů a nařízení č. 247 ex 1936 a Národní banka Československá uveřejnila současně obšírné vysvětlivky k jednotlivým bodům nové platební úpravy.

c) Přeřazení surovin do de-
visového povolovacího
režimu.

Vyhláškou ministerstva financí ze dne 1. září 1936 č. j. 8017/Nb/36 byl rozšířen seznam zboží, jehož dovoz jest připuštěn jen na devisa osvědčení devisa komise při ministerstvu financí, o některé položky, zejména surovin.

Tohoto opatření bylo třeba, aby při vzrůstající dovozní potřebě zejména surovin a při spojené s ní potřebě přidělu volných devisa bylo možno rezervovati cizí platidla pro dovozy opravdu nutné, zejména jde-li o suroviny, jež se pak ve zpracované formě vyvážejí jako hotové zboží do hodnotné ciziny; bylo též v úmyslu, aby se tím rozložila eventuelní sezonní úhradová potřeba devisa k těmto dovozům dle toho, jak z druhé strany devisa docházejí z inkasa za vývoz. Konečně by mohlo býti účinným výsledkem tohoto opatření, aby se usměrnil dovoz zboží do Československa větší měrou ze zemí, jež jsou důležitými odbytišti československého zboží, což platí i o zemích clearingových, kde má Československo též zvláštní zájem o deblokaci zamrzlých tam sal. Opatření jest vedeno snahou, aby z něho nevyplynula pro export jakákoliv újma a má zejména dbáti striktně obchodně-politických závazků, jež Československo převzalo a jež míní vždy přesně plniti.

Miloš Horna.

Opatrnost při vkladu vlastnického
práva v poznamenaném pořadí.

Názor zastávaný v rozhodnutí Vážný 10681 byl nyní znovu potvrzen nejvyšším soudem rozhodnutím Vážný 14756. Jde o vklad vlastnického práva (vklad postupu nebo výmazu) v pozemkových knihách v poznamenaném pořadí (§ 57 knih. zák.), totiž v pořadí poznámky zamýšleného zcizení (zamýšleného postupu či výmazu) ve smyslu § 53 knih. zák. Nejvyšší soud trvá na tom, že současně s žádostí o vklad vlastnického práva (postupu nebo výmazu) v poznamenaném pořadí musí býti navržen výmaz z zápisů, které následují po okamžiku poznamenaného pořadí, později pak že nelze již samostatnou žádostí výmaz prosaditi. Nejvyšší soud odůvodňuje tento výklad takto:

»Knihovní zákon jest podle své povahy právním řádem upravujícím soudní řízení v knihovních věcech, tedy veřejnoprávním předpisem zaručujícím bezpečnost právního styku, musí proto, nemá-li se minouti účelem, býti vykládán přesně, takže slovo »zároveň« v § 57 kn. zák. nelze pominouti, jako kdyby tam nebylo. Mimo to vyhovuje jen tento přesný výklad zásadě o důvěře ve veřejné knihy, protože by třetí osoby snadno mohly býti uvedeny v omyl o pravém knihovním stavu, zejména kdyby zápisy, které byly vymozeny po podání žádosti za poznámku, zůstaly váznouti delší dobu, po případě několik let. Poté by jejich souvislost s poznámkou snadno mohla býti přehlédnuta nebo by v třetí osobě snadno mohlo býti vzbuzeno domnění, že nový nabyvatel nechal práva v řečeném mezidobí zapsaná úmyslně na základě zvláštního ujednání s dřívějším vlastníkem váznouti jako závazná i pro sebe. Praktická potřeba, by výmazy oněch zápisů z mezidobí

byly vykonány co nejdříve, plyne i z toho, že v rakouské popřevratové novele ke knihovnímu zákonu, v níž strohost předpisu § 57 měla být zmírněna, bylo přece jen stanoveno, že se výmaz musí státi do 14 dnů ode dne pravomoci usnesení, jímž byl povolen převod vlastnického práva v poznamenaném pořadí.»

Otázkou jest, zda-li dikce §u 57 knih. zák. opravňuje usuzovati na to, že později již žadatel není oprávněn žádost za výmaz následujících zápisů podati (§ 94, č. 2 knih. zák.).

§ 57 totiž podle našeho názoru nepraví nic o tom, že by výmaz zápisů musil být nařízen soudem jedině zároveň s nařízením vkladu vlastnického práva, dikce spíše by nasvědčovala tomu, že § 57 dává straně pouze právní nárok na usnesení vymazovací a ukládá soudu povinnost, na žádost strany výmaz provést, a slůvko »zugleich« že má význam jen potud časový, že určuje, od kdy tato povinnost soudu jest dána, zejména že soud, žádá-li se o to, musí již současně s vkladem výmaz naříditi.

(»Wird die Einverleibung der Veräusserung der Liegenschaft oder der Zession oder Löschung der Forderung in der angemerkten Rangordnung bewilligt, so ist auf Ansuchen der Partei, für welche die Einverleibung erfolgte, zugleich die Löschung derjenigen Eintragungen zu verfügen, welche etwa in Ansehung dieser Liegenschaft oder Forderung nach Überreichung des Anmerkungs-gesuches erwirkt worden sind.«)

Máme za to, že kdyby § 57 měl blíže určovati podmínky §u 94, č. 2 knih. zák. (»die Befugnis der Bittsteller zum Einschreiten«), že by musil zníti jinak (na př. »so hat die Partei... zugleich anzusuchen«, a nikoli »so ist... zugleich zu verfügen«). Odůvodňovati nepřipust-

nost žádosti §u 94, č. 2 se nám tedy zdá být poněkud vyumělkováno.

Poněvadž však jest počítati nyní s praxí nejvyšším soudem zavedenou, jest důležité, aby při každé žádosti o vklad byl současně navrhopán výmaz všech knihovních práv, která byla na nemovitosti nebo pohledávce vymožená po podání žádosti za poznámku pořadí. Mnohdy bude těžko jinak zachovati opatrnost, než zcela všeobecným návrhem, zejména posílá-li se žádost o vklad poštou, neboť není vyloučeno, že takovými následujícími knihovními právy, o jejichž výmaz má být podle této praxe zažádáno současně, budou práva, jejichž pořadí bude třeba jen o několik minut předcházeti dojití žádosti za vklad v pořadí poznamenaném.

I když tedy strana nezjistí nějaká práva následující po poznamenaném pořadí, doporučuje se následující formulace petitu knihovní žádosti:

Soud povoluje ve vložce.... pozemkové knihy kat. území... na... tyto zápisy:

1. podle... vkládá se vlastnické právo (převod, pohledávky X Y Kč... váz noucí pod C...) na Q Z v pořadí zcizení poznamenaném pod B... (pořadí pro převod pohledávky poznamenaném pod C...),

2. vymazávají se současně všechna zástavní práva na nemovitosti (na pohledávce) váz noucí s pořadím pozdějším, než jest pořadí poznámky zamýšleného zcizení (zamýšleného převodu pohledávky).

Změny v upomínacím řízení.

Od 1. srpna 1936 platí následující podstatné změny v upomínacím řízení podle čl. XXVIII. uvoz. zák. k c. ř. s., zák. č. 67/1873 ř. z.